

УДК 336.226.11

Уніфікована звітність з податку на доходи фізичних осіб та єдиного соціального внеску: застосування досвіду країн ЄС в Україні

Тимченко О.М.

доктор економічних наук, професор кафедри фінансів
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

Сибірянська Ю.В.

кандидат економічних наук, доцент кафедри фінансів
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»

У статті узагальнено досвід країн ЄС з формування та подання звітності з індивідуального прибуткового податку та соціальних внесків. Для аналізу вибрано країни з груп ЄС-11 та ЄС-15, а також обґрунтовано критерії для порівняння. Виявлено спільні та відмінні риси у формах звітності щодо дизайну, структури, змісту та логічної послідовності відомостей, строків та способу подання. Зроблено висновки про ідентичність структури звітності, різну кількість показників, зручність для заповнення роботодавцем та найманим працівником, вичерпність інформації для контролю та пенсійного забезпечення. Обґрунтовано пропозицію щодо можливості розробки уніфікованої форми звітності з податку на доходи фізичних осіб і єдиного соціального внеску з урахуванням європейського досвіду в Україні, яка спростить процедуру заповнення, зекономить час, а зміст інформації сприятиме ефективному контролю за достовірністю та своєчасністю сплати ПДФО і ЄСВ.

Ключові слова: податок на доходи фізичних осіб, єдиний соціальний внесок, податкова звітність, уніфікована форма звітності з ПДФО та ЄСВ, фіскальні органи, органи пенсійного забезпечення.

Тимченко Е.Н., Сибирянская Ю.В. УНИФИЦИРОВАННАЯ ОТЧЁТНОСТЬ ПО НАЛОГУ НА ДОХОДЫ ФИЗИЧЕСКИХ ЛИЦ И ЕДИНОМУ СОЦИАЛЬНОМУ ВЗНОСУ: ПРИМЕНЕНИЕ ОПЫТА СТРАН ЕС В УКРАИНЕ

В статье обобщен опыт стран ЕС по формированию и предоставлению отчётности по индивидуальному подоходному налогу и социальным взносам. Для анализа выбраны страны из групп ЕС-11 и ЕС-15, а также обоснованы критерии для сравнения. Выявлены общие и отличительные черты в формах отчётности относительно дизайна, структуры, содержания и логической последовательности заполняемой информации, сроков и способа предоставления. Сделаны выводы об идентичности структуры отчётности, разном количестве показателей, удобстве заполнения работодателем и работником, полноте информации для контроля и пенсионного обеспечения. Обосновано предложение относительно возможности разработки унифицированной формы отчётности по налогу на доходы физических лиц и единого социального взноса с учётом европейского опыта в Украине, которая упростит процедуру заполнения, сэкономит время, а информационное наполнение будет содействовать эффективному контролю достоверности и своевременности уплаты НДФЛ и ЕСВ.

Ключевые слова: налог на доходы физических лиц, единый социальный взнос, налоговая отчётность, унифицированная форма отчётности по НДФЛ и ЕСВ, фискальные органы, органы пенсионного обеспечения.

Tymchenko O.M., Sybirians'ka Yu.V. UNIFIED STATEMENT ON THE PERSONAL INCOME TAX AND SINGLE SOCIAL CONTRIBUTION: IMPLEMENTATION OF EU COUNTRIES EXPERIENCE IN UKRAINE

The authors generalize the EU countries experience of forming and filing the personal income tax and social contributions statement. They chose some countries from groups of the EU-11 and EU-15 and substantiate the criteria for comparison. The scientists reveal the common and different issues in the form of statement, concerning the design, structure, content and logic of information, the terms and ways of filing. Compared the statement of different counties the authors make decisions that the structure of statement is identical, but the forms include different number of requisites. It is convenient to fill in them for the employers and employees. The final conclusion is that it is possible to design the unified form of statement on the personal income tax and single social contribution in Ukraine using the EU countries experience. New form will simplify procedures of filling in, economizes a time and the information included in it will encourage the effective PIT and SSC control.

Keywords: personal income tax, single social contribution, tax statement, unified PIT and SSC statement form, fiscal authorities, pension ensuring authorities.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Актуальними питаннями реформування системи адміністрування податків є уніфікація звітності, зменшення кількості її форм та оптимізація інформаційного наповнення звітних документів. Особливо гостро ці питання стоять щодо звітності з податку на доходи фізичних осіб (далі – ПДФО) та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування (далі – ЄСВ). Як відомо, зараз звітність подається окремо по кожному із зазначених обов'язкових платежів. І якщо по ПДФО форма 1ДФ не викликає особливих нарікань, то звітність з ЄСВ є надто громіздкою та незручною для заповнення. Питання уніфікації постало ще у 2014 році, однак остаточного варіанта уніфікованої форми немає. Отже, актуальними є завершення процесу уніфікації і створення якісного продукту з урахуванням досвіду європейських країн.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Означена проблема не була предметом дослідження вітчизняних вчених. У фаховій літературі немає праць з розробки уніфікованої форми звітності з ПДФО і ЄСВ. Цим питанням займалися лише фахівці-практики без вивчення досвіду країн ЄС.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Відсутність узагальнень практики формування та подання звітності з індивідуального прибуткового податку і соціальних внесків у країнах ЄС з висновками щодо можливостей застосування зарубіжного досвіду в Україні гальмує процес розроблення уніфікованої форми звітності з ПДФО і ЄСВ. Головною метою роботи є публікація авторського доробку з вивчення форм звітності з індивідуального прибуткового податку та соціальних внесків, що подаються у країнах ЄС, систематизація відомостей, які включаються до звітності, обґрунтування пропозицій щодо можливостей імплементації зарубіжного досвіду в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. Для вивчення зарубіжного досвіду формування та подання звітності з індивідуального прибуткового податку та страхових внесків вибрано країни з групи ЄС-11 (Латвія, Естонія, Польща, Угорщина) та ЄС-15 (Фінляндія, Швеція, Італія, Великобританія, Франція, Німеччина). Цей вибір обумовлений такими факторами.

1) Країни з групи ЄС-11 – це постсоціалістичні та пострадянські країни, до яких відноситься й Україна. Вони мали певною мірою подібні умови на момент вступу в ЄС, що

мають місце в Україні зараз (незважаючи на певні спільні умови, слід відзначити різну ментальність і податкову культуру платників податків в зазначених країнах, що не може не впливати на процеси адміністрування податків, зокрема звітування з ПДФО та ЄСВ);

2) Країни з групи ЄС-15 різняться як за рівнем економічного розвитку, так і за рівнем ментальності та податкової культури. Крім того, вони базуються на різних економічних моделях:

– Німеччина, Франція – це економічно розвинуті країни з корпоративною моделлю економіки;

– Великобританія – економічно розвинута країна з ліберальною моделлю економіки;

– Фінляндія, Швеція – економічно розвинуті країни із соціальною моделлю економіки;

– Італія – країна Європейського Союзу з групи PIGS із середземноморською економічною моделлю.

Отже, варто окремо проаналізувати зміст звітності названих країн ЄС-15, систематизувавши їх за означеними вище критеріями.

Узагальнення зарубіжної практики звітування з індивідуального прибуткового податку та соціального страхового внеску проведене за такими критеріями:

1) форма звітування (уніфікована чи за кожним обов'язковим платежем (податком) окремо);

2) зовнішній дизайн форм звітності з огляду на простоту сприйняття та зручність заповнення платниками;

3) структура форм звітності;

4) зміст та логічна послідовність відомостей, що відображаються у звітності;

5) строки подання звітності та строки сплати податків;

6) форма декларування (електронна чи паперова);

7) органи, що адмініструють індивідуальний прибутковий податок та соціальні страхові внески.

За результатами узагальнення виявимо спільні та відмінні риси у формах звітності зазначених країн та порівняємо їх з відповідними відомостями і показниками форм звітності, що існують в Україні.

Почнемо з країн ЄС-11.

Щодо форм звітування, то Латвія та Естонія мають уніфіковану форму звітності, в якій відображаються індивідуальний прибутковий податок та соціальний страховий внесок, проте у Польщі звітність з кожного із зазначених платежів формується окремо.

Зовнішній дизайн форм абсолютно різний, навіть якщо порівнювати уніфіковані форми Латвії та Естонії [1–4]. Простішою та зручнішою для заповнення з точки зору візуального сприйняття є форма звітування, що розроблена в Латвії. Порівняємо структури й логіку заповнення відомостей та показників в зазначених уніфікованих формах (табл. 1).

За результатами порівняння структури можна зробити такі висновки. Загалом форми звітності в обох країнах ідентичні, проте послідовність розташування назви та реєстраційних й ідентифікаційних даних різниться. Крім того, звітність, що існує в Латвії, містить низку загальних показників про кількість осіб, на користь яких нараховують соціальні страхові внески, що можуть використовуватись під час аналітичних процедур.

Таблиці, які формують основну частину форми звітності, різняться за кількістю показників і послідовністю їх розташування. Порівняємо структури цих таблиць (табл. 2).

За результатами зіставлення змісту показників, що формують основну частину звіту, робимо такі висновки.

1) Кількість показників, які містить форма звітності в Латвії, є значно меншою, ніж форма звітності, що подається в Естонії (11 проти 49 відповідно). Це обумовлене різними видами податків та соціальних внесків, які сплачуються в цих країнах, зокрема в Естонії, крім індивідуального прибуткового податку та обов'язкових внесків до пенсійного фонду, сплачуються страхові внески на випадок безробіття та соціальний податок.

2) Незважаючи на різну кількість показників, їх послідовність у формах звітності є логічною та відображає механізм формування об'єкта для нарахування кожного виду платежу.

3) Серед спільних показників для обох форм звітності можна виділити наявність ідентифікаційних даних (ідентифікаційного коду та прізвища найманого працівника), суми нарахованого працівнику доходу й утриманих з нього соціальних внесків та індивідуального прибуткового податку. Також за змістом спільними є показники, що стосуються кількості відпрацьованого часу протягом звітного періоду.

4) Показники, що містяться у формах звітності обох досліджуваних країн, є об'єктом контролю з боку фіскальних органів. Крім показника відпрацьованого часу, обидві форми звітності не містять інших показників, які використовуються для нарахування пенсій та інших видів соціальних виплат. На цей факт слід звернути особливу увагу, оскільки під час уніфікації форм звітності з ПДФО та ЄСВ в Україні виникне така дилема вибору: або до форм звітності заносити лише показники, пов'язані з нарахуванням і сплатою ПДФО та ЄСВ, або додатково до зазначених показників фіксувати ще й відомості, необхідні для нарахування пенсій.

Зазначимо, що до уніфікованої форми звітності в Угорщині заносяться і відомості, подібні до зазначених у табл. 1, а саме реєстраційні та ідентифікаційні реквізити, дані про фізичних осіб, на користь яких здійснювались

Таблиця 1

Структура звітності з індивідуального прибуткового податку та соціального страхового внеску в Латвії та Естонії

Латвія	Естонія
Реєстраційні та ідентифікаційні відомості (код та назва податкового агента)	Назва форми звітності
Назва форми звітності	Реєстраційні та ідентифікаційні відомості (код та назва податкового агента)
Період, за який подається звіт	Період, за який подається звіт
Спеціальна інформація про найманих працівників, на користь яких сплачуються соціальні страхові внески (кількісні показники)	—
Таблиця, в якій персонально за кожним найманим працівником зазначаються дані про нараховані суми індивідуального прибуткового податку і соціального страхового внеску	Таблиця, в якій персонально за кожним найманим працівником зазначаються дані про нараховані суми індивідуального прибуткового податку і соціального страхового внеску
Відомості про особу, яка підписує звіт	Відомості про особу, яка підписує звіт
Примітки	—

Джерело: складено авторами за формами звітності Естонії та Латвії [1–4]

Таблиця 2

Структура таблиць, що формують основну частину звіту з індивідуального прибуткового податку та соціального страхового внеску в Латвії та Естонії

Латвія	Естонія	
Порядковий номер	–	
Персональний ідентифікаційний код працівників	Отримувач платежу (виплати)	Персональний ідентифікаційний код працівників
Прізвище, ім'я працівників		Прізвище, ім'я працівників
Дохід від трудової діяльності	Виплата від роботодавця	Тип платежу Сума виплати
Нарахований обов'язковий державний соціальний страховий внесок	Ставка робочого часу	
–	Тип випущеного страхового сертифіката	
–	Сума платежу, що є об'єктом нарахування соціального податку	
–	Суми, на які зменшується об'єкт нарахування соціального податку	Частина платежу з якого Фонд страхування на випадок безробіття має платити соціальний податок, якщо людина була визнана частково або повністю непрацездатною
–		Частина платежів, на які соціальний податок був заявлений у мінімальному місячному розмірі в попередні місяці
Скорегований дохід від трудової діяльності (збільшення (+) чи зменшення (-))	Збільшення виплат, оподатковуваних соціальним податком, по відношенню до мінімальної суми соціального податку	
Скорегована сума нарахуваного обов'язкового державного соціального страхового внеску	Соціальний податок	
–	Внески на обов'язкове пенсійне забезпечення, утримані	
	Платежі, що є об'єктом нарахування страхових внесків на випадок безробіття	
	Утримана сума внесків на випадок безробіття	
	Сума внеску на випадок безробіття, сплачена роботодавцем	
	Суми, на які знижується оподатковуваний дохід з метою оподаткування	Тип Сума
Утримана сума індивідуального прибуткового податку (в латах)	Утримана сума індивідуального прибуткового податку	
Державне мито від підприємницького ризику (в латах)	–	
Дата здійснення обов'язкових платежів		
Кількість відпрацьованих протягом місяця годин		

Джерело: складено авторами за формами звітності Естонії та Латвії [2; 3]

виплати; суми доходу та податків і внесків, що утримуються з нього.

Звітні періоди у досліджуваних країнах (Естонії, Латвії, Угорщині) є однаковими для роботодавців, а саме один місяць, а для самозайнятих осіб різняться: один рік в Естонії та один квартал в Латвії (по Угорщині інформація окремо для самозайнятих осіб в опрацьованих джерелах не зазначається).

Строки сплати різняться залежно від суб'єкта платежу (роботодавець чи самозайнята особа). Звернемо особливу увагу на те, що строки подання звітності та сплати платежу співпадають в часі, але конкретні дати різняться так: в Естонії до 10 числа місяця, наступного за звітним (для роботодавців), та до 1 жовтня (для самозайнятих осіб, які мають сплачувати щоквартальні авансові

платежі); в Латвії строки сплати вказуються в листі, що надходить від податкових органів (для роботодавців), а для самозайнятих осіб строк становить до 15 числа першого місяця кварталу; в Угорщині до 12 числа місяця, наступного за звітним.

Форма декларування в усіх досліджуваних країнах електронна. Акцентуємо увагу на тому, що, зокрема, в Латвії кожен взятий на роботу найманий працівник має бути зареєстрований у податкових органах не пізніше однієї години від початку роботи за електронного способу подання інформації і не пізніше одного дня за паперового. Адміністрування індивідуального прибуткового податку та соціальних страхових внесків здійснюється контролюючими органами.

Узагальнюючи досвід країн ЄС-11, робимо висновок, що уніфіковані форми мають різний ступінь складності, різну кількість показників, є різними за дизайном, проте подібними за структурою.

Щодо країн ЄС-15, то автори опрацювали досвід Данії, Швеції, Фінляндії (соціальна модель), Бельгії, Австрії, Німеччини, Франції, Нідерландів, Люксембургу (корпоративна модель), Ірландії, Британії (ліберальна модель) та держав групи PIGS (Греції, Іспанії, Італії). Однак можливості дослідження виявилися обмеженими, оскільки в більшості країн форми звітності заповнюються лише в електронному вигляді, а інструкції щодо їх заповнення у відкритому доступі відсутні.

Почнемо з країн із соціальною моделлю. Перше, що привертає до себе увагу, – це формат та обсяг звітності: одна сторінка, хоча кількість показників різна (82 пункти у Фінляндії, 88 показників у Швеції, подібно до Польщі, 15 показників у Данії (форма звітності для іноземних роботодавців), подібно до Латвії).

У досліджуваних країнах форми звітності уніфіковані та включають всі види нарахувань на зарплату. Дизайн форм абсолютно різний. Велика кількість показників ускладнює сприйняття форми звітності платником, якщо вона представлена на паперовому носії. Проте в аналізованих країнах існує практика заповнення та подання звітності в електронному вигляді. А це означає, що особа, яка заповнює форму, заповнює окремі блоки показників послідовно за ступенем появи на моніторі комп'ютера, тобто кожна порція є обмеженою та легко сприймається. Якщо форма заповнюється не вперше, то інформація, яка не змінюється, але має бути включена в звітність, автома-

тично з'являється у вікні відповідних інформаційних блоків.

Ми порівняли структуру й логіку заповнення відомостей та показників в уніфікованих формах звітності, які подаються у Фінляндії та Швеції [5–7].

За результатами зіставлення змісту показників, що формують основну частину звіту, робимо такі висновки.

1) Загальна кількість показників у формах звітності обох країн різниться несуттєво (82 проти 88). Однак слід звернути увагу на те, що більшість показників на паперовому носії не відображається, тому для аналізу доступною була лише частина відомостей, що заноситься до звітності.

2) У формах звітності обох досліджуваних країн є ідентичні показники та відомості, зокрема ідентифікаційні та реєстраційні дані, інформація про контактних та відповідальних за заповнення форм осіб, а також показники, що відображають базу для нарахування індивідуального прибуткового податку та соціальних внесків, вирахування з бази та суми нарахованих і утриманих податків та внесків. Послідовність відображення показників у формах звітності є логічною та розкриває механізм формування об'єкта для нарахування кожного виду платежу.

3) Показники, що містяться у формах, є необхідними для фіскальних органів з метою контролю та для органів соціального страхування. Відмінність між аналізованими формами полягає у ступені деталізації окремих показників, зокрема видів вирахувань, видів доходів, на які нараховуються внески та податки. З одного боку, це ускладнює візуальне сприйняття цих форм з метою заповнення роботодавцем, проте з іншого боку, ця інформація є корисною для аналітичних процедур і для результативного контролю. Однак складність сприйняття інформації на паперовому носії не означає, що під час електронного заповнення виникають труднощі, адже віконця для заповнення з'являються поступово, зміст кожного із них є абсолютно зрозумілим, оскільки варіанти відповідей часто стандартизовані, а розрахунки сум податків і внесків здійснюються автоматично.

На жаль, у нас не було інформації про форму звітності в Данії, яка передбачена для резидентів, однак ми можемо представити форму звітності для іноземних роботодавців згідно із законодавством Данії. Вона є дуже простою, схожою на звітність, що подається в Латвії, а також складається з таких двох

форм: форма I 57 «Місячний звіт про утримані податки № (8%LMS та 30%Tax) та I 58 «Деталізація заробітних плат і утриманих податків у розрізі найманих працівників в календарному місяці». Звернемо увагу на те, що з 11 видів показників, які відображаються у формі I 58, лише три мають фінансовий характер, а саме відображають базу оподаткування і суми двох утриманих податків. Решта – це персональна інформація про найманого працівника, включаючи дату народження, адреси (передбачено три види), поштовий код, місто та країну походження. У Формі I 57 відображаються суми двох податків за кожен місяць календарного року та деякі інструкції щодо строків і порядку подання звітності та сплати податків.

Щодо строків подання звітності, то ми можемо впевнено сказати, що вони становлять один місяць у Швеції і для іноземних роботодавців в Данії, у Фінляндії подається річний звіт. Чи є додаткова місячна звітність у цій країні, нам не відомо.

В **Ірландії** існує дещо інший підхід до формування звітності, а саме формується електронна картка для нарахування окремо податку із заробітної плати (PAYE) і страхових внесків (USC) для кожного працівника індивідуально. Інформація до податкових органів подається щотижня та щомісячно [8]. Крім того, існує форма P11D, яка подається за рік. У ній персоніфіковано зазначаються суми індивідуального прибуткового податку та соціального внеску, які не були утримані протягом року, а також інші не грошові види доходів, з яких індивідуальний прибутковий податок і соціальний внесок не були утримані. Отже, можна зробити висновок про комбінований спосіб формування звітності, тобто спочатку протягом року інформація надається окремо по видах платежів, а в кінці року узагальнено по всіх платежах, але тільки в частині суми, що підлягає доплаті працівником.

У **Великобританії** також окремо складається звітність по індивідуальному прибутковому податку і різних видах соціальних внесків. Кількість форм є значною [9; 10]. Частина з них – це форми, які заповнюються індивідуально по кожному найманому працівнику, інша ж частина – це зведені форми, які включають інформацію по всіх найманих працівниках, але інформацію персоніфіковану, а не лише загальну суму утриманих податків та внесків.

Слід звернути увагу на те, що в Великобританії до основної форми декларації по індивідуальному прибутковому податку (PAYE),

P11D, яку роботодавець зобов'язаний подати в кінці року в податкову по кожному працівнику, існує низка додатків, в яких надані працівнику додаткові блага (оплата вартості проживання, користування службовим автомобілем тощо) детально прописуються, а в автоматичному режимі розраховується їх грошовий еквівалент. Ці додатки пов'язані з основною формою декларації, тому показники автоматично переносяться в неї. Крім того, роботодавець має надіслати до фіскальних органів форму P11D(b), в якій зазначається інформація про нараховані доходи і утримані авансом індивідуальні прибуткові податки та страхові внески по всіх найманих працівниках (ця форма також заповнюється і подається в електронному режимі).

Для аналізу звітності, що подається в країнах з корпоративною моделлю економіки, була доступна інформація по **Австрії** [10]. Звітність подається щомісяця в електронній формі індивідуально по кожному працівнику. Форма звітності є простою для заповнення, вона містить вступну, загальну і заключну частини. У вступній частині зазначаються прізвище та ім'я найманого працівника, його страховий код та дата народження, а також період, за який подається звітність. Основна частина містить сім блоків інформації:

- 1) інформація про місце проживання найманого працівника;
- 2) інформація про роботодавця або особу, що сплачує страхові пенсійні внески за найманого працівника (найменування, адреса);
- 3) позначка про наявність утримань з доходу працівника на пенсійне забезпечення;
- 4) загальна сума заробітку з деталізацією за ознаками доходів;
- 5) інформація про утримані соціальні внески також з розбивкою за видами доходів;
- 6) загальна сума утриманого прибуткового податку;
- 7) неоподатковувані види доходів.

Заключна частина містить відомості про відповідальну особу, дату подання документу та підпис.

Загалом форма є простою, зрозумілою та явно не потребує багато часу для заповнення.

Висновки з цього дослідження. Узагальнюючи досвід кран світу з формування звітності за індивідуальним прибутковим податком та соціальними внесками робимо такі висновки.

- 1) Усі досліджені форми звітності містять різну кількість показників та відомостей і мають різний дизайн. Незважаючи на цей факт, в

усіх формах звітності проглядається єдина структура, яка охоплює три основні частини, а саме вступну, основну і заключну. У вступній частині в усіх формах звітності наводяться ідентифікаційні та реєстраційні відомості про платника, в основній зазначаються суми нарахованих доходів та утриманих податків і внесків, а в заключній – відомості про відповідальну особу, яка підтверджує достовірність даних, та її підпис. Подібну структуру мають чинні форми звітності з ПДФО та ЄСВ в Україні, що уможливило їх конвергенцію з формами звітності країн Європейського Союзу.

2) В проаналізованих країнах звіт про утриманий і сплачений індивідуальний прибутковий податок та соціальні страхові внески подається і роботодавцем за своїми найманими працівниками, і окремо кожним платником в кінці року. Це створює інформаційну базу для контролю за правильністю нарахування зазначених платежів, а також впливає на платіжну дисципліну платників. Доступ фіскальних органів в означених країнах до банківської інформації про суми коштів на рахунках громадян підсилює мотивацію дотримуватись податкового законодавства.

3) Форми звітності з великою кількістю показників у паперовому варіанті ускладнюють їх сприйняття з позицій заповнення, проте електронна форма звітування спрощує сприйняття, оскільки інформація подається невеликими порціями, послідовно, частина якої автоматично заповнюється з форм чи додатків до основних форм звітності. Високий ступінь автоматизації процедур з реєстрації роботодавців і найманих працівників у фіскальних органах, що передують звітуванню, створює базу для накопичення та оброблення інформації про виплачені доходи й утримані суми податків та внесків.

4) Змістове наповнення форм звітності з індивідуального прибуткового податку та

соціальних внесків не залежить від економічної моделі країни (соціальна, корпоративна, ліберальна). Послідовність відображення даних у формах звітності є різною, проте загалом вона відображає особливості оподаткування, які мають місце у відповідній країні. Проте форми містять лише показники про нарахований дохід, вирахування з нього та суми індивідуального прибуткового податку і соціального внеску, фактично немає жодних показників (виняток складають кілька країн, де у формах зазначаються рік народження та стаж роботи), які стосуються майбутнього пенсійного забезпечення.

5) Форми звітності у більшості з досліджених країн є складнішими за своїм змістовним наповненням, ніж в Україні, отже, під час розроблення уніфікованої форми необхідні відповідні обґрунтування щодо доцільності використання зарубіжного досвіду.

6) Звітність формується на базі звітного періоду, що дорівнює одному місяцю, але по закінченню звітного року подаються річні декларації та звіти як окремими громадянами, так і роботодавцями, а також здійснюються остаточні розрахунки.

7) В досліджених країнах існують різні підходи до формування звітності з огляду на об'єднання різних видів нарахувань на зарплату. Подається звітність як окремо по кожному податку і збору, так і уніфіковано, де всі види платежів представлені разом.

За структурою та змістом інформації форми звітності з ПДФО і ЄСВ, що подаються в Україні, є подібними до форм звітності в країнах ЄС, але різняться за логікою розміщення даних та способом подання звітності. Ці розбіжності можуть бути усунуті під час розроблення уніфікованої форми звітності з ПДФО і ЄСВ в Україні. У перспективі обов'язковим має стати online-спосіб подання звітності.

ЛІТЕРАТУРА:

1. TSD declaration. Tax and Customs Board of Estonia // Офіційний сайт Податкової та митної ради Естонії. URL: <https://www.emta.ee/eng/business-client/income-expenses-supply-profit/tsd-2017>.
2. E-Tax. URL: <https://e-estonia.com/component/e-tax>.
3. TSD 2017. URL: <https://www.emta.ee/eng/business-client/income-expenses-supply-profit/tsd-2017>.
4. Налоги в Латвии (2015–2016). URL: <http://bizlaw.lv/nalogi-v-latvii>.
5. DÉCLARATION FISCALE À SOUSCRIRE PAR LES EMPLOYEURS. URL: https://www.impots.gouv.fr/portail/files/formulaires/2460/2017/2460_2002.pdf.
6. Tax Administration of Finland // Офіційний сайт Податкової адміністрації Фінляндії. URL: <https://www.vero.fi/en/individuals>.
7. The Swedish Tax Agency // Офіційний сайт податкової агенції Швеції. URL: <https://www.skatteverket.se/servicelankar/otherlanguages/inenglish.4.12815e4f14a62bc048f4edc.html>.

8. Employing people. Irish Tax and Customs official website // Офіційний сайт податкової та митної агенції Ірландії. URL: <http://www.revenue.ie/en/business/employers-pay.html>.
9. Taking on a new employee // Gov.uk: official website. URL: <https://www.gov.uk/government/collections/payee-forms#expenses-and-benefits---working-sheets>.
10. Income Tax forms. // Офіційний сайт Gov.uk. URL: <https://www.gov.uk/government/collections/income-tax-forms>.

REFERENCES:

1. Tax and Customs Board of Estonia Official website. TSD declaration. Retrieved from: <https://www.emta.ee/eng/business-client/income-expenses-supply-profit/tsd-2017>.
2. E-Tax. Retrieved from: <https://e-estonia.com/component/e-tax>
3. TSD 2017. Retrieved from: <https://www.emta.ee/eng/business-client/income-expenses-supply-profit/tsd-2017>.
4. Nalogi v Latvii: 2015–2016 [Taxes in Latvia 2015–2016]. <http://bizlaw.lv> Retrieved from: <http://bizlaw.lv/nalogi-v-latvii>.
5. DÉCLARATION FISCALE À SOUSCRIRE PAR LES EMPLOYEURS. Retrieved from: https://www.impots.gouv.fr/portail/files/formulaires/2460/2017/2460_2002.pdf.
6. Tax Administration of Finland official website. Retrieved from: <https://www.vero.fi/en/individuals>.
7. The Swedish Tax Agency official website. Retrieved from: <https://www.skatteverket.se/servicelankar/otherlanguages/inenglish.4.12815e4f14a62bc048f4edc.html>.
8. Employing people. Irish Tax and Customs official website. Retrieved from: <http://www.revenue.ie/en/business/employers-pay.html>.
9. Taking on a new employee. Gov.uk official website. Retrieved from: <https://www.gov.uk/government/collections/payee-forms#expenses-and-benefits---working-sheets>.
10. Income Tax forms. Gov.uk official website. Retrieved from: <https://www.gov.uk/government/collections/income-tax-forms>.